

видиме. И нема що да те пиша, то те писяла дадо дохомника за [в]сичко ка[к] сми ни[й]. [В]си[н]ца сме живо и здраво и [в]сичк[о] ни [е] лесно, ама тебе нема батенце мил[и]чко [и] низ[а]бравно. Ниде[й] ма з[а]брава. Като д[о]хода дадо дохомника, че го питама за тебе, па той ме са сме[е], че плача. И го питама за тебе здраф л[и] си, пъка то[й] ми дума то[ва:] „Брат ми се им по-хуб[а]ва“. Мама и сестри от васа ни [с]годихме за Мари[й]ка шумн[ен]ката. И мама мене да ма [с]год[и] за ж[е]р[у]ника. И [в]у[й]чо Ст[е]фана беше у дома [и] ни обати тое Колю поп Тодор[о]в стари свита³⁰⁻² пак ти див[е]ро и Димитро дохода[ха] и го хубо[во] испро[во]д[и]хми. И та поздр[а]влава. Ако питаша за м[е]не батенце хиче ни варви напрете. Хичи н[е] можа кове та нема³⁰⁻³ не можа до гар[д]ината да ида и с кистисямя намслие за времето сала веднаша пака като змия са.³⁰⁻⁴ Моооола ти са батенце нидей [ни] забрава, пиши ни на често и гледае по-скоро да се додиши, жал ми [е], чи н[е] м[о]жа да пиша хубаво.

Поклонено ти ц[е]лувам д[е]сницата ся прястит сиди³⁰⁻⁵, яли пишим и з[а] него Л[ю]ца В[асилиюва сестра] Д[имитрова] С[тоянова].

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 9. Автограф.

№ 31

1873 юли 10, Кюстенджа.

Писмо от Дойно Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Болград

Драгий ми бате!

Идим да ви че[с]титем вочителство[то]⁹⁰ и да ви евим, как сме в здрави, сла-ва Бogo, досега. И като додахме в Кисте[нд]жа за скоро имах чест, та са видех сос Г[осподин] Н[иколай] Бабаджува и ми каза това той зарат тебе. И вотнапрет ви писах, че немам вотговор прее[х]те ли това писму, натписа[но] за в Браила право вашото. И за Жеруна сега писовам на банкови. Наш лелин П. Г. Николаки си во-тива за Жеруна и по него ги поздравлавам писамено. И друго [в]сичико хубаво, само сме вонождени³¹⁻¹ за дажд[д], защото Добро[д]жата е в страшна суша, дето нема сано хич да са вокоси. Ачи незная зимем де ша идим да зимуваме, като е врет тай. Ачи нейде³¹⁻² здрави. И друго немам що да ви пишим.

Само ви поздравяваме восердно и воставам в надежда з[а] добрию ваш по-скоро-шний вотговор. Твой братче.

Дойну Ди[митров] Стоянува
иулие 10, Косте[нд]жа, 1873

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 272, л. 3. Автограф.